

SENTINȚĂ

În numele legii

08.07.2016

mun. Chișinău

Judecătoria Ciocana

Instanța compusă din:

Președinte de ședință	judecător	Igor Mânăscuță
	grefier	Raisa Antonov
cu participarea	procurorului	Eugen Balan
	avocatului	XXXXXXXXXX

judecînd în sediul Judecătoriei s. Ciocana m. Chișinău, în ședință publică în ordinea procedurii generale, cauza penală de învinuire, în baza art. 326 alin.(2) lit. d) Cod penal, a lui

xxx, născut la xxx, IDNP xxx, originar din s. Răzeni m. Chișinău, domiciliat în m. Chișinău xxx, de naționalitate moldovean, cetățean al Republicii Moldova, studii superioare, este angajat în câmpul muncii în calitate de avocat, nu este supus militar, căsătorit, nu are copii minori la întreținere, anterior nejudecat, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 al. 2 lit. d) Cod penal

CONSTATATĂ

Inculpatul xxx este învinuit că a comis fapta prejudiciabilă prevăzută de art. 326 al. 2 lit. d) Cod penal, anume de traficul de influență, exprimată prin pretinderea și primirea banilor, pentru sine, susținînd că are influență asupra unei persoane publice sau cu funcție de demnitate publică pentru a îndeplini o acțiune ce intră în exercitarea atribuțiilor acestora, urmate de obținerea rezultatului urmărit, adică de comiterea infracțiunii, prevăzute de art. 326 alin.(2) lit. d) Cod penal.

În special inculpatul xxx este învinuit că, exercitînd profesia de avocat în baza licenței nr. 1180 din 13.07.2006, reprezentînd interesele lui xxx, susținînd că are influență asupra judecătorilor și procurorilor din sectorul Rîșcani, mun. Chișinău în vederea stabilirii Penitenciarului nr. 10 în calitate de loc al executării pedepsei ultimului, a pretins de la xxx mijloace bănești în cuantum de 1100 euro, dintre care a primit mijloace bănești în cuantum de 900 euro, prin ce a comis trafic de influență în următoarele circumstanțe:

La 21.11.2014, xxx, aflîndu-se pe str. Varnița, mun. Chișinău, s-a întîlnit cu xxx, de la care în vederea camuflării acțiunilor sale criminale a pretins suma 300 euro în vederea prestării serviciilor juridice, fără a încheia careva acte confirmative în acest sens, și a pretins suplimentar suma de 600 euro, pe care urma să-i transmită judecătorului în vederea obținerii unei hotărîri prin care să fie stabilit Penitenciarul nr. 10 locul executării pedepsei lui xxx și pentru procuror în vederea neatacării acesteia la Curtea de Apel.

La 27.11.2014 xxx în continuarea intențiilor sale criminale îndreptate spre primirea mijloacelor bănești, aflîndu-se în sediul Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău i-a comunicat lui Eșanu Victoria că deja s-a înțeles cu judecătorul, cît și cu procurorul și urmează să le transmită banii anterior conveniți.

Totodată xxx la 27.12.2014, aflîndu-se în parcarea din apropierea centrului comercial „Grand Hall” de pe bd. D. Cantemir, mun. Chișinău, a pretins repetat mijloace bănești în cuantum de 800 euro, afirmînd că deja s-a realizat influența promisă, din care a primit 600 euro.

Astfel, xxx este învinuit că, acționînd cu intenție directă, a pretins și a primit bani, pentru sine, susținînd că are influență asupra unei persoane publice sau cu funcție de demnitate publică pentru a îndeplini o acțiune ce intră în exercitarea atribuțiilor acestora, urmate de obținerea rezultatului urmărit, infracțiune prevăzută de art. 326 alin. (2) lit. d) din Codul Penal.

Instanța reține că partea acuzării a pus la baza învinuirii aduse inculpatului probele acumulate la etapa urmăririi penale sub formă de declarațiile inculpatului în calitate sa de bănuț și învinuit, declarațiile martorilor acuzării xxx, xx, xxx și xxx, procesul-verbal de cercetare, examinare a mijloacelor bănești în sumă de 600 Euro și raportul de expertiză a acestor bancnote, procesul-verbal de cercetare a telefonului și dictofonului prezentat de către martorul acuzării xxx, procesul-verbal de percheziție din 27.12.2014 în urma căruia de la inculpat au fost ridicate 600 Euro, contractele ridicate de acordare a asistenței juridice sub nr. 21 și 25 din 24.11.2014, documentele ridicate de la Penitenciarul nr. 10 și judecătoria s. Rîșcani m. Chișinău, procesele-verbale privind consemnarea măsurilor speciale de investigații, actele procedurale de consemnare a rezultatelor măsurilor speciale de investigații .

Astfel, instanța a stabilit în ședința de judecată că la data de 27.12.2014 în urma flagrantului organizat de către partea acuzării, de la inculpatul xxx au fost depistați și ridicați 600 Euro, care au fost transmiși de către martorul acuzării xxx, ultimul primind banii de la organul de urmărire penală în baza ordonanței din 26.12.2014 privind efectuarea măsurii speciale de investigație-controlul transmișii și

primirii banilor în sumă de 600 Euro de la xxx către xxx, odată cu începerea la data de 25.12.2014 a urmăririi penale în temeiul bănuielii săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 326 al. 2 lit. d) Cod penal, în temeiul plîngerii (denunțului) martorului xxx din 25.12.2014.

Instanța consideră că circumstanțele stabilite în cadrul cercetării judecătorești dovedesc nevinovăția inculpatului xxx.

Astfel, instanța reține că martorul acuzației xxx audiată în ședința de judecată a făcut declarații ce diferă de cele depuse la etapa de urmărire penală, din care nu poate fi confirmat faptul pretinderii, acceptării sau primirea de către inculpatul a banilor pentru faptul că are sau susținerea că are influență asupra factorilor de decizie din Judecătoria s. Rîșcani și procuratura sect. Rîșcani m. Chișinău.

În special instanța reține că martorul xxxx la etapa de urmărire penală a declarat consemnînd în procesul-verbal de primire a plîngerii (denunțului) din 25.12.2014, procesul-verbal de audiere a martorului din 25 și 30 decembrie 2014 și cel de audiere suplimentară din 13.01.2015, că la prima întrevvedere cu inculpatul xxx, care a avut loc la începutul decadei a treia a lunii noiembrie 2014, precum că ea i-a transmis inculpatului suma de 300 Euro. Însă, fiind audiată în ședința de judecată martorul a declarat că a transmis în împrejurările menționate inculpatului pentru implicare la apărarea intereselor condamnatului xxx nu bancnote Euro, dar echivalentul sumei de 300 Euro în lei moldovenești.

Totodată instanța reține că afirmațiile martorului xxx cu referire la faptul că, înainte de ședința de judecată din 27.11.2014, adică 26.11.2014, a fost contactată telefonic de avocatul xxx care i-a comunicat că el deja a vorbit cu judecătorul și ca totul o să fie bine mai este necesar de 500 Euro, în caz contrar el se retrage din proces, a fost combătută prin probele apărării. În special conform informației din înscrisurile-descifrările apelurilor telefonice, prezentate de către partea apărării, se confirmă faptul apelului telefonic de către inculpat către martorul xxx la data de 20.11.2014 și 27.11.2014, dar nu la data de 26.11.2014 (f.d. 42-43, Vol.-II). De asemenea,

au fost combătute declarațiile martorului xxx cu referire la faptul că inculpatul de 3-4 pe zi foarte insistent telefona martorul xxx și cerea transmiterea sumei de 600, 800 Euro sau 1000 Euro. Astfel, conform conținutului descifrărilor apelurilor telefonice prezentate de către partea apărării, după pronunțarea la data de XXXXXXXXXX a încheierii Judecătoriei s. Rîșcani, în adresa martorului xxx, de la numărul de telefon care-i aparține inculpatului, doar la data de 16.12.2014 a fost expediat un mesaj, prin care s-a solicitat îndeplinirea obligațiilor care rezultă din contractul de acordare a asistenței juridice (f.d. 17, Vol.-I), din aceleași înscrisuri (descifrările apelurilor telefonice) rezultînd că inculpatul a telefonat martorul la data de 16.12.2014 și 27.12.2014, conform declarațiilor inculpatului întru executarea obligațiilor de achitare a plăților ce rezultă din contract (f.d. 44, vol.-II).

Totodată instanța consideră că din declarații martorului acuzației xxx făcute în cadrul cercetării judecătorești, nu rezultă că inculpatul a pretins sume bănești pentru sine, susținînd că el are influență asupra persoanelor publice pentru favorizarea la luarea deciziei. Astfel, la întrebarea ce s-a discutat între martor și inculpat la momentul înțelegerii despre acordarea asistenței juridice, martorul xxxx a răspuns că discuția a fost cu referire la implicarea inculpatului să participe la examinarea cauzei în apărarea intereselor lui xxx. Martorul xxx a mai declarat că pe data de 27.11.2014 înaintate de ședința de examinare a demersului Penitenciarului nr. 10, inculpatul xxx nici nu a recunoscut procurorul cînd acela a intrat în sala de judecată, din care motiv martorul a înțeles că între inculpat și procuror nu a avut loc vre-o înțelegere, tot atunci înțelegînd că inculpatul a înșelat-o și vrea să i-a toți banii, fără transmiterea unei părți din bani factorilor de decizie.

Instanța atestă că declarațiile martorului xxx sunt în contradicție cu ordonanța de punere sub învinuire a lui xxx, prin care se invocă că, „la 27.11.2014 xxx, în continuarea intențiilor sale criminale îndreptate spre primirea mijloacelor bănești, aflîndu-se în sediul Judecătoriei s. Rîșcani m. Chișinău, i-a comunicat martorului xxx, că deja s-a înțeles cu judecătorul, cît și cu procurorul și urmează să le transmită banii anterior conveniți”.

Astfel, instanța consideră că învinuirea adusă lui xxxx, precum că el ar fi susținut că are influență asupra judecătorilor și procurorilor sect. Rîșcani, nu este întemeiată reieșind din însăși declarațiile martorului xxx, precum și din faptul că martorul susmenționat s-a adresat la Centrul Național Anticorupție, or potrivit declarațiilor martorului din cardul cercetării judecătorești rezultă că aceasta s-a adresat cu plîngere cu scopul de a fi curmate nenumăratele cerințe din partea inculpatului xxx cu privire la transmiterea sumelor bănești, după ce decizia deja era adoptată în privința lui xxxx.

Totodată instanța notează că declarațiile martorului xxx cu privire la faptul că la data de 24.12.2014 a procurat un dictofon și după înscrierea convorbirii dintre ea și inculpat, a doua zi s-a adresat cu plîngere la CNA, au fost combătute prin informația de la CNA, prin care se confirmă faptul că xxxx încă la data de 17.12.2014 s-a aflat în incinta CNA între orele 14.47. și 16.30, unde au avut loc discuții cu reprezentanții instituției date (f.d. 88-89, Vol.-II).

Astfel, instanța consideră că acțiunile martorului xxxx au avut drept scop neachitarea sumei convenite prin înțelegerea cu inculpatul xxx înainte de ședința de judecată, anume achitarea celor 11350 lei, echivalentul a 600 Euro, care rezultă din contractul de acordare a asistenței juridice nr. 21 din 24.11.2014 (f.d. 80, Vol.-I).

Cele menționate mai sus rezultă și din declarațiile martorului xxx, care în ședința de judecată a declarat că, în toamna anului 2014 la rugămintea lui xxx, tatăl condamnatului minor xxx, a transmis numărul de telefon a avocatului xxx martorului xx în scopul acordării asistenței juridice pe problema lăsării condamnatului xxx în Penitenciarul nr. 10, iar înainte de ședința de judecată din 24.11.2014 a avut o întîlnire cu inculpatul xxx, comunicîndu-i ultimului despre convorbirea telefonică pe care a avut-o martorul cu xxx, prin care ultima la întregat pe martor dacă acesta a întreprins careva acțiuni în vederea influențării factorilor de decizie de la judecătorie și procuratură pentru soluționarea pozitivă a întrebării datorită faptului că ziua următoare trebuie să aibă loc ședința de judecată. Astfel, martorul xxx a răspuns că inculpatul la cele menționate a declarat că, se bazează pe propria experiență și reputație pe care o deține. Martorul a mai declarat că inculpatul după luarea deciziei din 16.12.2014, l-a telefonat comunicîndu-i că xxxx nu-și îndeplinește obligațiile asumate cu privire la achitarea sumelor convenite pentru asistența juridică acordată de către inculpat.

Martorul xxx a declarat în ședința de judecată că înaintate de ședința de judecată din cadrul Judecătoriei s. Rîșcani la data de 27.11.2014 l-a întregat pe inculpatul xxxx despre eventuala decizie pe care o va lua instanța de judecată, la ce a primit un răspuns de la inculpat că, ultimul se bazează pe experiența sa, despre decizia pe care o va lua instanța, nu cunoaște.

Martorul acuzației xxxx a făcut declarații asemănătoare cu cele ale martorului xxx, care este soția sa, informația pe care o deține martorul respectiv vine de la cele spuse de către martorul xxx. Astfel, martorul xxx a declarat la etapa de urmărire penală că la întîlnirea martorului XXXXXXXXXX cu inculpatul în luna noiembrie anul 2014, după ce inculpatul a fost de acord să apere interesele condamnatului xxx, inculpatul a primit de la xxx suma de 300 Euro, însă în ședința de judecată martorul a declarat că inculpatului i-a fost transmise suma de 4000 lei. Tot martorul xxx a mai declarat că a vorbit cu inculpatul cu 3-4 zile înaintate de ședința de judecată, însă conform informației din descifrarea apelurilor telefonice prezentate de către partea apărării rezultă că inculpatul a făcut un apel telefonic către martor la data de XXXXXXXXXX după pronunțarea deciziei de judecată pe cazul xxxx (f.d. 44, Vol.-II). Totodată martorul xxxx nu a confirmat despre careva convorbiri dintre soția sa xxxx cu inculpatul referitoare la influența asupra judecătorului și procurorului promisă de către inculpat.

Instanța consideră că declarațiile martorului xxx nu confirmă vina inculpatului, or martorul susmenționat nu a participat la vre-o

întâlnire avută între inculpat și xxxx, declarațiile martorului rezultând din informația pe care a primit-o de la soția sa, martorul nu a văzut transmiterea banilor de 300 Euro, ori sumei de 4000 lei, cum a menționat acesta în ședința de judecată sau 5000 lei, cum a declarat martorului xxxx. Totodată instanța notează că veridicitatea declarațiilor martorului xxx, putea fi afectată de influența martorului xxx, care este cointereseată în rezultatul examinării cauzei, datorită relațiilor civile care rezultă din contractul de acordare a asistenței juridice încheiat cu inculpatul, lucru care trezește dubii în ceea ce privește veridicitatea acestor declarații.

Totodată instanța notează că, inculpatul xxxi, atît la etapa urmărire penale cît și în instanța de judecată n-a recunoscut vina, declarînd că nu a comis infracțiunea imputată lui în rechizitoriu, solicitînd să fie achitat, în special inculpatul a declarat în ședința de judecată că, prin intermediul lui xxx pe data de 24.11.2014 s-a întîlnit în m.Chișuiunău cu martorul acuzării xxx pentru a discuta condițiile de apărare a intereselor minorului condamnat xxx în instanța de judecată. Astfel, discutînd cu xxx despre problema menționată, s-a înțeles cu ultima despre onorariul său în sumă de 600 Euro, ce la moment era echivalentul în lei a sumei de 11350 lei, xxx acceptînd condițiile acordării asistenței juridice. Suma de 11350 lei în contractul de acordare a asistenței juridice inculpatul a indicat-o în contractul nr. 21 din 24.11.2014 cu creionul datorită faptului că martorul xxx care a solicitat acordarea asistenței juridice pentru xxx, nu a achitat-o la momentul întocmirii contractului, urmînd ca această sumă să fie achitată mai tîrziu, totodată rubrica „beneficiar” din contract nefiind completată datorită faptului că contractul urma să fie semnat nemijlocit de către xxx .

Astfel, inculpatul a susținut faptul că în conformitate cu prevederile art. 67 (3) CPP RM, după ce la data de 24.11.2014 a avut loc înțelegerea cu martorul acuzării xxxx despre acordarea asistenței juridice, inculpatul asumîndu-și obligațiile să apere interesele minorului xxx în instanța de judecată, xxx a căpătat calitatea de apărător în cadrul procesului care urma să se desfășoare. La 25.11.2014 în corespundere cu prevederile art. 67 CPP RM, după ce și-a asumat obligația de a apărător, inculpatul a anunțat despre aceasta instanța de judecată prin prezentarea mandatului sub nr. 0494046 din 24.11.2014 în care a fost indicată cifra 21 ce corespunde numărului de ordine a contractului de acordare a asistenței juridice condamnatului xxx în instanța de judecată, și a făcut cunoștință cu materialele prezentate de administrația Penitenciarului nr.10. La data de 26.11.2014 în jurul orelor 17.00 inculpatul xxxx a fost contactat telefonic de către martorul xxx care l-a întrebă despre faptul dacă inculpatul a vorbit cu procurorul și judecătorul pentru a hotărî pozitiv întrebarea cu xxxx, la ce martorul a primit răspuns de la inculpat să nu-l mai provoace cu astfel de întrebări, că inculpatul este avocat și nu are cu cine să vorbească, el se bazează pe experiența și reputația sa. Pe data de 27.11.2014 în ziua ședinței de judecată inculpatul sa întîlnit cu condamnatul xxx și după acceptarea inculpatului să participe în calitate de avocat în ședința de judecată la examinarea demersului din partea Penitenciarului nr. 10, inculpatul a participat și a acordat asistența juridică pe marginea examinării cauzei respective. La data de XXXXXXXXXX cînd a fost pronunțată încheierea Judecătoriei s. Rîșcani m.Chișinău cu privire la demersul ce se referea la condamnatul xxxx, inculpatul a primit această încheiere ca apărător.

Inculpatul a mai declarat în ședința de judecată că martorul acuzării xx a avut o reacție neadecvată cînt inculpatul la data de 16.12.2014 a expediat un mesaj telefonic martorului cu conținutul „Oameni buni, unde vă este cuvîntul, nu mă faceți să revindic decizia”, o acțiune legală în opinia inculpatului care rezultă din prevederile art. 68 (1) pct. 19 CPP RM, care prevede dreptul apărătorului la un onorariu convenit și compensarea cheltuielilor suportate. Astfel, inculpatul a menționat că expedierea mesajului telefonic, martorul xxxx nu a fost o modalitate de comitere a traficului de influență și a avut drept scop convingerea martorului xxxx să-și onoreze obligațiunile ce țin de achitarea plăților convenite. Aceste circumstanțe susține inculpatul au servit drept temei pentru martorului xxxx să-l provoace pe inculpat să spună chipurile că a întreprins careva acțiuni de influență, care de fapt nu au avut loc, necătfînd la faptul că martorul xxxx era ferm convinsă despre faptul că o astfel de influență nu a fost realizată de către inculpat.

Astfel, instanța consideră că probele acumulate în cadrul cercetării judecătorești, denotă faptul că acțiunile inculpatului xxx de pînă la ședința de judecată din 27.11.2014 pe marginea examinării demersului ce se referă la xx, precum și cele pînă la ședința de judecată din XXXXXXXXXX, cînd a fost adoptată încheierea în privința condamnatului xxx de către Judecătorie s. Rîșcani m.Chișinău, nu cad sub incidența art. 326 (2) lit. d) Cod penal ori o altă normă a Codului penal, reieșind din următoarele considerente.

Instanța reține că art. 326 Cod penal prevede răspundere pentru (1) Pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, persoane publice străine, funcționar internațional, pentru a-l face să îndeplinească sau nu ori să întîrzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvîrșite, (2) Acțiunile prevăzute la alin.(1) sau (1¹): d) urmate de influența promisă sau de obținerea rezultatului urmărit.

Din conținutul normei juridice menționate mai sus rezultă existența cîtorva modalități de comitere a fapte prejudiciabile și anume pretinderea, acceptarea sau primirea de mijloace bănești sau alte facilități pentru sine de o persoană care are sau care susține că are influență asupra unei persoane publice.

Instanța reține că potrivit declarațiilor martorului acuzării xxx făcute la etapa de urmărire penal, nu se evidențiază elementul „pretinderii” din partea inculpatului, or atît din plîngerea martorului menționat cît și din procesul-verbal de audiere a martorului rezultă că, la prima întîlnire avută cu inculpatul xxxx, precum și după ce i-a transmis suma de 300 Euro pentru serviciile juridice, în discuțiile cu inculpatul, ultimul i-a spus martorului, că pentru ca judecătorul să emită o hotărîre adecvată și pentru ca procurorul să nu contesteze hotărîrea instanței de judecată, este necesară suma de 600 Euro, însă martorul în ședința de judecată a declarat că la prima întîlnire cu inculpatul xxx s-a înțeles cu inculpatul despre suma contractului pentru acordarea asistenței juridice de 300 Euro și achitarea de către martorul a sumei de 5000 lei, fără a avea careva discuții suplimentare în vederea pretinderii din partea inculpatului a banilor pentru a influența procurorul și judecătorul.

Instanța reține că în sensul art. 326 Cod penal, sensul termenului „influență” constituie o aptitudine de a modifica comportamentul factorilor de decizie în sensul dorit, respectiv de al determina să facă o favoare sau să i-a o decizie favorabilă, influența urmînd să izvorască din raporturi de rudenie, afinitate, ori prietenie.

Instanța reține că martorul acuzării xxx la etapa de urmărire penală a declarat că inculpatul xxx ar declara că se cunoaște cu judecătorul și procurorul și poate să-i influențeze pe marginea adoptării unei hotărîri favorabile condamnatului xxx, însă martorul nu a explicat pe ce se bazează această influență din partea inculpatului, că este rudă, afin sau prieten cu procurorul și judecătorul, lucru care a rămas incert în cadrul audierii martorului dat în ședința de judecată .

Totodată instanța reține că, fapta prejudiciabilă prevăzută de art. 326 Cod penal, trebuie să fie realizată pînă la adoptarea deciziei

de către factorii de decizie.

Însă, potrivit declarațiilor martorului xxxx din cardul cercetării judecătorești, rezultă că inculpatul xxxx a început să pretindă sumele de 600 și 800 Euro după adoptarea încheierii din 16.12.2014, începînd cu expedierea mesajului telefonic de către inculpat, lucru care a făcut-o pe xxx să se adreseze cu plîngere organelor respective, datorită conștientizării de către martor a faptului că nu mai are pentru ce-i dea bani inculpatului.

Instanța reține că relațiile care rezultă din înțelegerea pe care a avut-o martorului xxx cu inculpatul xxx pe marginea soluționării problemei ce ține de condamnarea xxx, ar putea fi afectate de o iluzie a martorului precum că inculpatul xxxx ar putea într-un fel sau altul să influențeze judecătorul și procurorul pentru obținerea unei hotărîri favorabile, însă această acțiune din partea inculpatului trebuie să fie certă, precisă și să nu fie afectată de vre-o presupunere din partea martorului xxx. Or, martorul menționat făcînd declarații în ședința de judecată era afectat de sentimentul că inculpatul a înșelat-o cînd a solicitat sumele de 600 și 800 Euro, însă acest lucru în nici un fel nu probează cert că o careva acțiune în acest sens din partea inculpatului a avut loc.

Totodată instanța consideră că influența pe care făptuitorul trebuie să o aibă față de factorii de decizie, trebuie să fie posibilă și credibilă, această trebuind să fie bazată pe anumite relații între făptuitor și factorul de decizie, însă careva probe în acest sens nu au fost acumulate.

Instanța reține că înscrierea cu creionul a sumei de 11 350 lei în contractul de acordare a asistenței juridice nr. 21 din 24.11.2014 (f.d. 80, Vol-I), dovedește scopul urmărit de către inculpat de a primi onorariul respectiv în schimbul la acordarea asistenței juridice la examinarea cazului cu xxx, lucru confirmat prin extrasul din registrul de înregistrare a contractelor pentru acordarea asistenței juridice pe anul 2014 a Biroului Asociați de Avocați „xxx”, conform căruia la data de 16.06.2014 sub nr. 10 a fost încheiat contractul de acordare a asistenței juridice cu xxx, complicele lui xxx întru soluționarea aceluiași demers privind menținerea în Penitenciarul nr. 10, avînd același onorariu de 600 Euro (f.d. 112, Vol-II).

Totodată instanța notează că primirea banilor de către inculpat în sumă de 600 Euro, invocați de către partea acuzării că au fost rezultatul pretinderii și primirii pentru influența factorilor de decizie, a avut loc la data de 27.12.2014, adică după pronunțarea deciziei din 16.12.2014, o astfel de transmitere a banilor în scopul menționat fiind una dubioasă, trezind multe dubii în vederea existenței influenței promise.

Totodată instanța reține că probarea faptelor imputate inculpatului xxx în vederea confirmării că acesta poate influența procurorul, urma să fie realizată prin însăși acțiunea propriu-zisă din partea inculpatului, adică ultimul trebuia să realizeze latura obiectivă prin una din formele prevăzute de art. 326 Cod penal, adică să pretindă și să primească bani susținînd că are influență asupra procurorului ca să nu atace decizia.

În această ordine de idei instanța notează că partea acuzării în confirmarea faptului dat a invocat proba acuzării sub forma declarațiilor martorului xxx, care a declarat atît la etapa de urmărire penală, cît și în ședința de judecată, precum că inculpatul a pretins bani pentru o astfel de influență, precum și înregistrarea convorbirilor telefonice a martorului cu inculpatul la data de 24.12.2014 și flagrantul transmiterii banilor în sumă de 600 Euro.

Totodată instanța reține că, inculpatul n-a recunoscut faptul că a comis fapta imputată, declarînd că martorul l-a provocat în discuțiile care au avut loc între ei, inculpatul urmărind scopul de a-și primi banii conveniți în urma înțelegerii cu martorul.

La fel instanța reține că din declarațiile inculpatului obținute în urma interceptării convorbirilor cu martorul xxx din 24.12.2014 rezultă că inculpatul pretinde achitarea plăților și indicarea sumei totale în contractul de acordare a asistenței juridice, pe cînd martorul xxxx menționează despre indicarea doar a sumei de 300 Euro în contract pe motiv că va avea probleme cu rudele care au trimis banii, astfel încît să fie motivată achitarea sumelor transmise de către rudele condamnatului xxx martorului xxxx în scopul rezolvării problemei menținerii în Penitenciarul nr. 10. (f.d. 43, V-I), iar din interceptarea convorbirilor din 27.12.2014 între inculpat și martorul xxxx, rezultă că inculpatul solicită martorului semnarea contractului de asistență juridică cu indicarea întregii sume transmise inculpatului, iar martorul acuzării xxx a insistat să fie indicată în contract suma de 300 Euro. Din aceleași interceptări rezultă că martorul l-a provocat pe inculpat de mai multe ori cu întrebări despre mărirea sumei de la 600 la 800 Euro și cui urmează să-i fie transmiși acești bani, în special martorul la întrebare pe inculpat „ce s-a scumpit”, la ce inculpatul răspunde „n-a vrut să eie, n-a vrut să meargă judecătorul la trei sute..., i-am dat cinci sute, ...și trei sute i-am dat procurorului” (f.d. 42-43, V-I).

Totodată, instanța reține că, din cele menționate mai sus rezultă că inculpatul i-a transmis judecătorului și procurorului bani 500 și respectiv 300 Euro, pînă la transmiterea de către martorul xxx la data 27.12.2014 inculpatului a sumei de 600 Euro, deci primirea de către inculpatul a banilor de 600 Euro la data de 27.12.2014 de la martorul xxx, nu era pentru transmiterea acestor bani procurorului și judecătorului, adică pentru comiterea traficului de influență, dar pentru acoperirea contractului de acordare a asistenței juridice. Or, martorul era conștient că transmite banii inculpatului nu pentru susținerea din partea inculpatului că va realiza o influență asupra procurorului sau judecătorului, prin transmiterea acestor bani, banii respectivi urmînd a fi lăsați inculpatului și nu altcuiva.

Astfel, instanța reține că martorul xxxx a declarat că inculpatul a realizat latura obiectivă ce ține de cerere a banilor susținînd că are influență asupra procurorului de la primele întîlniri cu inculpatul pînă la adoptarea deciziei judecătorești, însă o probă pertinentă în acest sens nu a fost dobîndită.

Totodată instanța consideră că, primirea banilor în sumă de 600 Euro de către inculpat la data de 27.12.2014 de la martorul xxx, nu erau legați de traficul de influență, or inculpatul a declarat că banii nu urmează a fi transmiși procurorului și avocatului, iar martorul a înțeles acest lucru, conștientizînd că banii urmează să rămîină la inculpat.

De asemenea, instanța consideră că acțiunile martorului xxx privind depunerea plîngerii (denunțului), puteau fi ghidate de nedorința acestuia de a îndeplini obligațiunile ce rezultă din contractul de acordare a asistenței juridice, or martorul este persoana care direct este cointeresată în neachitarea plăților convenite cu inculpatul, după ce a fost obținut rezultatul pretins în urma adoptării încheierii din 16.12.2014.

Totodată, instanța consideră că temei pentru pornirea urmăririi penale la data de 25.12.2014 în baza art. 326 (2) lit. d) Cod penal în privința inculpatului xxx nu exista. Or, potrivit plîngerii (denunțului) martorului acuzării xxx, ultima solicită tragerea la răspundere penală a inculpatului, care activînd în calitate de avocat, pretinde de la mijloace bănești în sumă de 800 Euro susținînd că

are influență asupra procurorului și judecătorului din s. Rîșcani pentru ai determina pe aceștea să emită o hotărîre de netransferare a condamnatului xxx din penitenciarul pentru minori într-un penitenciar pentru adulți. Din denunț de asemenea se invocă faptul pretinderii din partea inculpatului a sumei de 800 Euro pentru influența procurorului ca ultimul să nu atace decizia instanței de judecată și că pe data de XXXXXXXXXX inculpatul a sunat-o, i-a spus, că instanța a emis hotărîrea în folosul lui xxx, iar martorul urma să-i dea inculpatului 800 Euro, în caz contrar inculpatul poate influența procurorul ca să atace hotărîrea la instanța superioară, ulterior inculpatul i-a transmis un mesaj prin care i-a spus că poate revendica hotărîrea, după care el iară-și a contactat-o telefonic unde insistă să-i transmită bani pentru procuror și judecător (f.d. 9, Vol.-I).

Astfel, instanța reține că din denunțul martorului xxx nu rezultă că inculpatul ar comite fapte îndreptate spre „obținerea rezultatului urmărit”, semn calificativ prevăzut de lit. d) art. 326 al. 2 Cod penal, iar atît în ordonanța de pornire a urmăririi penale, cît și în învinuirea adusă inculpatului, nu conține descrierea faptei care ar constitui „obținerea rezultatului urmărit”.

De aceea instanța consideră că pornirea urmăririi penale în baza art. 326 al.2 lit. d) Cod penal, a fost dispusă în scopul de a obține probe în temeiul art. 132¹, 132⁴, 132⁹ CPP, întru camuflarea întrunirii condițiilor legale pentru întreprinderea măsurilor speciale de investigație, care pot fi aplicate cînd se presupune că există o bănuială rezonabilă cu privire la pregătirea sau săvîrșirea unei infracțiuni grave, însă o astfel de bănuială rezonabilă nu era confirmată.

Astfel, instanța reține că în lipsa probelor pertinente în vederea comiterii infracțiunii, la data de 27.12.2014 martorul xxx a fost instruită și a acționat în conformitate cu planul elaborat de către organul de urmărire penală. În special martorul xx primind un răspuns negativ la întrebările provocatoare și anume că, suma percepută de către inculpat este onorariul acestuia indicată în contractul de cordare a asistenței juridice, a pus întrebări provocatoare, iar inculpatul avînd drept scop de a o determina pe xx să-i achite onorariul i-a spus că banii sunt pentru procuror și judecător.

Instanța reține că potrivit prevederilor pct. 25.1 din Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție din 22.12.2014 cu privire la aplicarea legislației referitoare la răspunderea penală pentru infracțiuni de corupție, se reține ca o provocare, ori de cîte ori organul de urmărire penală nu se limitează de a cerceta în mod pasiv activitatea infracțională, dar exercită o influență asupra persoanei vizate cu scopul de a constata infracțiunea, respectiv de a obține probe și de a declanșa urmărirea penală.

Astfel, instanța reține că acțiunile martorului xxx din data de 24.12.2014 și 27.12.2014 este o obținere de probe prin provocare de către organul de urmărire penală, lucru incompatibil cu prevederile art. 94 al. 1), pct. 11), care prevede că nu pot fi admise ca probe și nu pot fi puse la baza unei sentințe datele obținute prin provocare, sau încurajarea persoanei la săvîrșirea infracțiunii.

Totodată instanța consideră că acțiunile martorului xx, care fiind o persoană privată care a acționat sub supravegherea agentului statului, cad sub incidența prevederilor art. 30 al. 6 al legii privind activitatea specială de investigații nr. 59 din 29.03.2012, care prevede că „Investigatorului sub acoperire i se interzice să provoace comiterea infracțiunii”, neîndeplinirea cerințelor menționate prezentînd o încălcare a dreptului inculpatului la un proces echitabil, or interesul public nu poate justifica folosirea probelor obținute ca rezultat al instigării, iar ca un proces să fie echitabil în sensul art. 6 paragraful 1 al CEDO, trebuie să fie excluse toate probele obținute ca urmare a instigării organizate de organul de poliție (Hotărîrea Nosco și Nefiodov vs. Federația Rusă din 30.10.2014, Hotărîrea Pereniuc vs. Moldova din 01.07.2014, în care CtEDO face referire la cazul Ramanauskas vs. Lituania, cî și la cazul Vanian vs. Federația Rusă.

Astfel, instanța consideră că proba obținută de către organul de urmărire penală prin acțiunile întreprinse de către martorul xx din data de 27.12.2014 (înregistrarea convorbirilor între martorul xxx și inculpatul xx), anume provocarea martorului ca inculpatul să declare că are influență asupra procurorului și judecătorului, a fost obținută cu încălcarea normelor de procedură penală și a prevederilor CEDO.

Totodată instanța consideră că au fost încălcate prevederile legale referitor la sesizarea instanței de judecată, or potrivit art. 66 al. 2 pct. 1) CPP, inculpatul are dreptul să știe pentru ce faptă este învinuit, iar potrivit art. 296 al. 2 CPP, rechizitoriul trebuie să cuprindă informații despre fapta și persoana în privința căreia s-a efectuat urmărirea penală, analiza probelor care confirmă fapta și vinovăția învinuitului, argumentele invocate de învinuit în apărarea sa și rezultatele verificării acestor argumente.

Instanța reține că reieșind din conținutul ordonanței de începere a urmăririi penale din 25.12.2014 xx în partea descriptivă a ordonanței este bănuît în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 al. 2 lit. b) Cod penal, adică în comiterea unui trafic de influență săvîrșită de două sau mai multe persoane, fapt confirmat prin ordonanța din 30.12.2014 de corectare a erorii (f.d. 5, vol. I). Astfel din conținutul abzațului doi rezultă că inculpatul susținînd că are influență asupra procurorului și judecătorului a pretins de la xx 600 Euro, totodată din abzațul trei al ordonanței, fără a fi indicate data, ora, locul și împrejurările modalității normative de comitere a infracțiunii, inculpatul este bănuît în pretinderea a 800 Euro pentru a influența pe procuror ca ultimul să nu atace hotărîrea la instanța ierarhic superioară, împrejurările menționate își găsesc reflectare și în ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuît din 26.12.2014, care a fost adusă la cunoștința inculpatului la data de 27.12.2014 (f.d.139, vol.I).

De asemenea instanța reține că potrivit art. 281 al. 2 CPP, ordonanța de punere sub învinuire este actul prin care după examinarea raportului organului de urmărire penală și a materialelor cauzei, procurorul consideră, că probele acumulate sunt concludente și suficiente, pun sub învinuire persoana care urmează a fi trasă la răspunderea penală, iar în sensul art. 296-297 CPP, rechizitoriu, este actul de sesizare al instanței de judecată, care se întocmește după prezentarea materialelor urmăririi penale.

Instanța notează că procurorul fără înaintarea de către CNA a raportului cu propunerea înaintării învinuirii, la 30.12.2014 a emis ordonanța de punere sub învinuire a lui xxx în care se invocă faptul pretinderii de la xxx a mijloacelor bănești în sumă de 1100 Euro și primirii de către inculpat a sumei de 900 Euro. Totodată, în abzațul doi al ordonanței este menționat faptul pretinderii sumei de 300 Euro camuflînd acțiunile sale criminale sub pretextul prestării serviciilor juridice și pretinderea suplimentară a sumei de 600 Euro pe care xxx urma să-i transmită judecătorului în vederea obținerii unei hotărîri favorabile în folosul lui xxx și pentru procuror în vederea neatacării acesteia la Curtea de Apel. La fel, în abzațul trei al ordonanței menționate se invocă faptul intenției de primire a mijloacelor bănești prin comunicarea cet. xxx, că deja s-a înțeles cu judecătorul și procurorul și urmează să le transmită banii ulterior conveniți. Iar, în abzațul patru lui S.Chiosa i se impută pretinderea repetată a sumei de 800 Euro afirmînd că deja s-a realizat influența promisă, din care a primit suma de 600 Euro.

Astfel, instanța consideră că din conținutul ordonanței de punere sub învinuire și a rechizitoriului rezultă că contrar prevederilor art. 282 CPP, partea acuzării a înaintat o învinuire vagă, neconcretă și întemeiată pe presupuneri imprecise și nestabile.

Instanța reține că punerea neclară asupra încadrărilor faptelor, este apreciată de către instanță drept una similară cu lipsa informației despre fapte incriminate, lucru care contravine prevederilor art. 17 și 24 CPP, care prevăd asigurarea dreptului la apărare și contradictorialitatea într-un proces penal, nerespectarea cărora afectează dreptul prevăzut de art. 20 din Constituție și art. 6, paragraful 3 lit. a) din CEDO, din care rezultă că orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil de către o instanță de judecată care trebuie să hotărască asupra temeiniciei oricărei acuzații îndreptate împotriva sa, iar orice acuzat are dreptul, în special, să fie informat

asupra învinuirii și cauzei aduse împotriva sa.

Instanța notează că potrivit prevederilor art. 251 al.2 și 3 CPP, încălcarea prevederilor legale referitoare la sesizarea instanței, dacă sunt obligatorii potrivit legii, atrage nulitatea actului procedural. Nulitatea prevăzută în al. 2 nu se înlătură în nici un mod, poate fi invocată în orice etapă a procesului de către părți, și se ia în considerație de instanță, inclusiv din oficiu, dacă anularea actului procedural este necesară pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei.

Astfel, instanța consideră că după pronunțarea deciziei din XXXXXXXXXX pe cazul xxx, martorul xxx era ghidat de sentimentul temerii apărut în urma mesajului telefonic al inculpatului din 16.12.2014 „Nu mă faceți să revindic decizia” în sensul întreprinderii acțiunilor de anulare a încheierii judecătorești din XXXXXXXXXX, această reacție fiind dictată de nedorința martorului xxx de a achita suma de bani ce rezultă din contractul de acordare a asistenței juridice, lucru care rezultă din declarațiile contradictorii ale martorului xxx de la urmărire penală și din cadrul cercetării judecătorești.

Astfel, avînd în vedere că vina inculpatului xxx în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 al. 2 lit. d) Cod penal, anume că a pretins și a primit bani, pentru sine, susținînd că are influență asupra unei persoane publice sau cu funcții de demnitate publică pentru a îndeplini o acțiune ce intră în exercitarea atribuțiilor acestora, urmate de obținerea rezultatului urmărit, nu a fost dovedită cu fermitate și în afara oricărui dubiu rezonabil, instanța consideră că inculpatul xxx urmează a fi achitat în temeiul art. 390 al.1 pct. 3 CPP, deoarece fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii incriminate.

Soluționînd chestiunea corpurilor delict, instanța consideră necesar a dispune confiscarea în contul statului a mijloacelor bănești în sumă de 600 Euro, care au fost transmiși inculpatului de către martorul xxx din contul special al CNA, în temeiul art. 106 (2) lit. c) Cod penal, deoarece au fost date pentru al determina pe inculpat la săvîrșirea infracțiunii, iar celelalte corpuri delict, a le păstra la materialele dosarului.

Totodată, instanța consideră necesar a dispune revocarea măsurii de reprimare în privința inculpatului, după definitivarea sentinței .

Pentru considerentele arătate mai sus, în conformitate cu art. 390 al. 1 pct. 3, 393, 394, 396 CPP RM, instanța de judecată, -

H O T Ă R Ă Ș T E

Se achită inculpatul xxx pe art. 326 al. 2 lit. d) Cod penal, din motivul că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Corp-delict: 600 (șase sute) Euro, inclusiv zece bancnote cu nominalul de 50 (cincizeci) euro fiecare, cu seria/numărul S02942684503; S35960675128; X13668298274; S61556400952; S39894203167; S53318014522; S46492595503; V55541693029; P21060307774; X70770646199, toate cu anul emisiei 2002; trei bancnote cu nominalul de 20 (douăzeci) euro fiecare, cu seria/numărul T36641561622; X38294237828; S33326190943, toate cu anul emisiei 2002; trei bancnote cu nominalul de 10 (zece) euro fiecare, cu seria, nr. X66308495078; X79986134387; X71752389545, toate cu anul emisiei 2002 și două bancnote cu nominalul de 5 (cinci) euro fiecare, cu seria, nr. SF4072278411; UB7050005165, ambele cu anul emisiei 2013, anexate la materialele dosarului, se confiscă în contul statului.

Corp-delict: 3 CD anexate la dosar, se vor păstra la materialele dosarului .

Măsura preventivă în privința inculpatului xxxx, se abrogă.

Sentința cu drept de apel în termen de 15 zile la Curtea de Apel Chișinău, prin intermediul Judecătoriei s. Ciocana m.Chișinău .

Președinte de ședință

Judecător

Igor Mănăscuță.